

[Transcript] Alex & Sigges podcast / 584. Bongobrottslingar

Vad skulle du jobba med om du inte var poddare eller författare?

Mmm...

Du får heller inte vara kock av som jag vet att du kommer svara kock.

Okej.

Ja men det får jag vara någonting som är helt omöjda.

Det får jag bli fotbollsproffsgiväntes.

Ja?

Ja men då ska jag absolut vara fotbollsproffsgiväntes.

Du skulle ju slå nån slags rekord då?

Om du är framgångsfrik, alltså hur gammal är du? 47?

47 ja, slatan är ju 44 eller vad det är.

Och han har slutat?

Ja, framför allt att jag gör debut som 47-åring i giväntes.

Man får ju upp bilder av en otrolig historia.

Hur du och familjen väntar på att ta ett tåg på väg till Portofin eller någonting.

Och du har en kvart påre innan tåget ska gå och du ser några grabbar som spelar fotboll på någon grusplan där.

Fan det är en plätt.

Så du går ner och dribblar lite och då står en agent från giväntes där.

Ja, en scout är det någon.

En scout råkar passera.

Det är tre scoutar i lustig hattar.

Han säger såhär, vad fan, vem är det där?

Det han gör med bollen.

Hon de ska vi ha.

Bravissimo!

Då signar jag då för giväntes.

Ja, du vet ju vad jag skulle bli.

Nej men vänta, jag säger inte.

Ja, du skulle bli fotograf eller?

Nej, snut.

Krimmare?

Krimmare? Nej, det visste jag inte.

Du menar palmemordet eller?

Det finns väl andra mord?

Varför skulle du bli krim?

Det finns något ursvensk också i de här fula gardinerna och kaffet i plastkoppar.

Man sprider ut de här dokumenten över bordet.

Hur fan gick det till?

Det är väl drömmen?

Att lägga ett pussel, fast insatserna är högre.

Nån har dött då.

Ja precis, men då om vi ska hålla oss till reglerna,

även för mig så får inte jag säga det heller.
Det är eftersom du har uttryckt sådana önskarna förut.
Ja.
Ja, så vad skulle du väl göra då?
Gärningsmannaprofilskapare.
Men inte det att vara snut, det är väl samma sak.
Eller per se, det är ju inte utan,
det är ju en specialitet, en expertis.
Det var med psykologi, va?
Du skulle bli profiler, eller hur?
Det var det du hette på enska.
Ja, profiler, exakt.
Här berättar krimaren för mig.
Här har det gått sig ett bestialiskt mord.
Vem är hon, eller han?
Kom in och titta.
Ja, då går det runt med händerna på ryggen.
Jag är slutsatsen som ingen annan kan dra.
Men för dig är de helt självklara.
Det är lite kökchella columns.
Ja, jag märker nämligen att jag stannar upp ofta
kring när jag läser om brott.
Och funderar just, vem är,
vem kan det här vara, det är kanske alla.
Men så ser inte som i morse så läste jag om en brott.
Men för en gång skuld så kände jag mig väldigt...
Jag var if-konfunderad.
Kan du hjälpa mig?
Du kan ju vara en gärningsmänna, profilskapare, assistent.
Ja, det kan jag vara.
Och vilken typ av kriminella är de här?
Två män misstänks för skadegörelse och stölde
efter de har tagit sig in i en kyrka grästorp
genom att slutsönder en ruta.
Vittnen har sett när två män sedan när de lämnade kyrkan
och då ska de ha haft på sig presskläder
och de spelade på en bongbutrumma.
Caroline Karlsson är polisens presthållsperson.
Väl där inne har de väldigt olika föremål.
De har måste öka till rejält.
Innan helt enkelt.
De har sprutat med en bransläckare i Sackrestian.
Sen har de även lyckats få igång klockspelet.
De har slog ett antal gånger.

De hördes av folk som bor i närheten
och de blev inte misstänksammade.
De hörde att kyrkogan slog mitt i natten
och inte precis som den brukar göra.
Hur vanligt är en sådan här händelse, skulle du säga?
Ja, vanligt är det.
Att man kläder sig till press och spelar bongbutrumma.
Det är ganska ovanligt att man gör på det här sättet.
Jag känner inte igen att det har hänt något liknande.
Har ni några misstänkta?
Nej, det har vi inte.
Men vi har kunnat säkra ett antal spår från människanfart.
Vi hoppas att de ska kunna leda oss nån vart.
Vad säger resistenten? Var ska man börja leta?
Men i sjukvården.
Du menar att två intag som precis har släppts fria?
Eller kan man bara kolla, har det varit någon svensksa?
Det känns som att det är en fyldig grej.
Ja, kanske, men de är ganska målmedvetna här.
Men vad är det du gör?
När man är full kan man tänka sig att man sprutar med branschläckare.
Och spelar lite bongbutrumma.
Men hon beskriver åtta olika moment i skadgörelsen.
Ja, de har hänt ljus och de har tagit på sig presskläderna.
De har varit noggranna.
De har också ringt i klockspelet.
Deras agenderpeglar är även orädsla.
Att de också lämnar kyrkan i kläda bevis presskläderna.
Men vad säger du som profiler?
Jag tycker det är jättesvårt, det är därför jag ser att det behöver hjälp.
Det finns någon slags stöttstrift här nästan.
Att de vill bli upptäckta.
Ja precis.
I och med att de också spelar högt på bongutrumman när de lämnar kyrkan.
Det som är i slutet på 7 eller hur?
Han vill bli fast för då är...
Då är det fullbordat, ja.
Då är cirken slut.
Då är det fullbordat.
Spelat på bongutrumman, för de vill säga någonting med det här.
Ja, det är lite som man kan känna med Karola.
Apropå dödsdrift.
Du vet det här med hennes parkeringsböter.
Som du har pågått i 10-15 år.

Det känns ju nästan som att hon vill säga något.
Som hon vet att hon är påpassad också.
Hon vet att det blir löp.
Men att hon ändå fortsätter.
Börja som händer, jag händer helt mer i det.
Hon är många eller?
Hon är många än underdrift.
Det är någon pusselbitare som saknas.
Jag såg igår här.
Hon berättar i en intervju och berättar om någon flyttade till Stockholm.
Det blev en liten men naggande god vinstvåning
med gångavstånd till så i skola.
Och en underbart terrass.
En tacksam.
Flytten från Stedningen till centrala Stockholm
har kommit med en del omställningar.
Den är att, med bilkörandet,
att hitta parkeringsplatser i Stockholms innerstad
är inte det enklaste enligt artisten.
Då blir det 14 000 kronor i Pbötter i stället.
På några dagar bara.
Att komma ihåg att lägga i hela tiden.
Det har gått så snabbt.
Hon menar att komma ihåg att lägga i mynt.
Att lägga i, det gjorde man väl för 30 år sedan.
Ja, där måste jag som gärningsmana profilskapare säga att
det är avslö att hon inte ens har försökt att betala.
Nej.
Sen 2012.
Nej, exakt.
Men vad kastar en Pbötter i Stockholm?
14 000 på några dagar.
Ja, men jag vet precis vad det kostar.
Det kostar ju då...
Om du står på en parkeringsplats
för att du glömmer att betala,
kostar det 900.
Och om du står på en plats där du inte får
storhuvudtaget på ståttförbud eller parkeringsbud,
då är det 1200 eller om det är 1300.
Så då har hon stått kanske då
tio gånger på några dagar.
Där man inte förstår.
Eller 15 gånger.

Men han såg att jag hade inte reagerat på det här som psykologi intresserad.
Om det inte hade varit så att det varit så många artiklar genom åren.
Alltså att hon har satt i system på nåt sätt.
Jag bara googlade nu snabbt.
Här är en artikel från 2011.
Karola, en ren trafikfara.
Trafikschef, hon är inte lämplig som bilförare.
Fan vad elakt att säga så.
Ja, men vänta till så läst artikeln.
Bötter på över 30 000 kronor.
Stoppade av polis efter att han körte 160.
Färder utan regeringsskilt med statsdjpen.
Och nu, bilkörningen med sonen Amadeus Viratten.
Och han är 8 år.
Och han är 8 år.
Alltså i knät då.
Ja.
Karola har sett att köra bil i sommar.
Man får verkligen att se rött.
Men varför tar man inte en kökort då?
Skånas exklusiva BMW 740 har dragit på sig
53 parkeringsbotar bara under tiden.
Den har varit i Karolas ägo.
Alltså det är 53 parkeringsbotar.
På vad det kan vara 2-3 år.
Det är ju ganska häpnadsveckand också.
Verkligen.
Och extra intressant blir det som hon vet att det blir löp på det.
Kan det vara någon slags civil olydland?
Det är larv med parkeringssegler.
En revolt.
Det finns en kart.
Det finns en kart där.
Fan vad spännande.
Det är en del otroliga parkerar.
Hon har parkerat på ett övergångsställe.
Han har parkerat i slottet.
Det är i slottet ser du.
Hon vill ju åka fast det ser ju.
Hon vill ju åka fast.
Hon har nästan ställt sig på slottspacken.
Hon måste synas.

Kan det ha varit Karola som kommer ut till kyrkan i prästkappa Bongo trumman?
Hon har koppling till kyrkan.
Vem var den andra?
Det var ju Ruvnar.
De är åtfriade.
Men det är ju otroligt så far.
Men hur har det gått till då?
De har ju hatat för andra många många år.
Sen han dödade katten och sådär.
Det är mycket skit som har runnit under broarna.
De delar ju behovet av vad syna ska man tro.
Ja, de delar ju också amadeus.
Jag tänker mig att de går och kollar på en konsert med honom.
Sen är det som ett lån mot lån.
Okej, jag fattar.
Låren vidrörs.
Vad gjorde du efter konseren?
Då såg de några glas och så pratar de om allting som har hänt.
Han ber om ursäkt för katten och rådjur.
Det kräver nog mer än en ursäkt.
Han kanske har någon förklaring nu.
Den här linnade var borta, berättar han nu.
Det hände så sjuka grejer.
Katten betalade sig så jävla underligt.
Det var riktigt otäckt.
Ja, det är den här katten som...
På med presskläderna och bonglåttrumman.
Nu drar vi ut i grästar.
Katten var liksom...
Det var skönt att du säger det här.
Men det är ändå en jävla resa därifrån.
Det är fiktigt till kyrkan.
Det är inte fiktigt.
Det är en stor angtyp för att de tar några glas.
Och så säger hon så här.
Det var så jävla fint att du sade här med katten.
För det som har legat mellan dig och mig i alla år.
Men nu förstår jag.
Och sen så lyfter de blicken.
Vad är det där för kyrkan?
Du menar att de är i Västergötland.
Du som profil måste inte lösa ett och annat här.
Kan det vara så enkelt att...
Bonglåttrumman, att de ska ut på mission.

Inte så att de är främmande kontinenter.
De har liksom en sån här kristen lite naivbild av 3D-världen.
Alltså de ska locka med bongo.
De är typ på väg över Sundsbrunnen eller något.
Ja.
Nu börjar de nyktra till.
Vad fan händer?
Här sitter jag med runar.
Är det inte också ett vägskäl?
Alltså ska vi nu ta bonglåttrumman?
Och göra det här?
Då tar bonglåttrumman.
Nu står de med några kilometer ifrån i natten.
Jag vet. Det är en point of no return snart.
Nu måste de bestämma sig.
De kan bestämma sig för att återlämna bonglåttrummar och sånt där.
Och sen skiljas åt.
Och aldrig mer ses.
Eller drar till Kongo.
Vi är sponsor av McDonalds.
Det är donken som jag brukar säga.
Eller donk kan jag ibland säga.
När vi är på vägarna.
Ja, jag säger McDonalds.
Jag säger donk.
Och sen så svingar vi av.
Och gör våra beställningar.
En sak som jag har slagit sig av.
Jag vet att du vill prata om franchises tagarna.
Och du ska få göra det.
Men jag vill bara först säga att det har tagit tid för mig.
Att vänja mig vid det nya moderna McDonalds.
För mig har McDonalds alltid varit samma sak.
Man går dit.
Man ställer sig i kön.
Och så beställer man sig sin menu.
Och man betalar och väntar där.
För vår bricka har gått till sitt bord.
Det fanns en motstånd i början.
Jag antar att det är samma sak i USA.
Vad är det du vill komma till egentligen?
Jo, men den här moderniserade upplevelsen.
Att hamburen är alltid laggats på beställning.
Ja, det menar du så här.

Att man blir serverad vid bordet.
Och du vet.
Det här maccafé som har riktigt bra kaffe.
Jag har McDonalds länge varit en vanlig kopp svart kaffe.
Men nu kan man då få vad fanns om helst.
Du hade man Mac delivery också.
Det var också en del av den nya McDonalds.
Men med det sagt.
Vad var det du ville säga om franchises tagare?
Ni tänkte säga att det är kul att de växer.
De ska öppna de 20 nya restauranger de kommande 3 åren i Sverige.
Och det är så smart upplagt, eller hur?
Det här med franchises tagandet.
Att för att det ska funka bra så behöver det vara en lokal entreprenör
som driver det McDonaldset på den lokala orten.
Och nu kan då vem som helst bli franchises tagare
om man är en driftig person i området.
För de söker gärna kvinnor ska tillägga.
Just det.
Så om du är på en brinnande entreprenörsskäl
och älskar donken som du och jag tycker.
Så gå in på McDonalds.se för att läsa mer
om hur du kan bli franchises tagare.
Tack McDonalds!
Vi sponsorerar Tradera.
Ja, Tradera.
Just det.
Det är ju om man ens berättar vad det är.
Va?
Sverige största cirkulära marknadsplats.
Det är som en cirkel.
Det går runt, runt, runt.
Folk köper och säljer 11 miljoner sålda annonser förra året.
Just det.
Och det innebär då att någonting byter ägare för Tradera
var tjejj i sekund.
Dygnet runt år efter år.
Det är väl så.
När någonting blir sådär stort då blir det bara ännu större.
Och nu är det enormt.
Den här marknadsplatsen,
den är ju helt otroligt på ett sätt.
För att den är så mycket.
Så tänkte jag att du går in på den här fint och fult

som ligger uppe i Bunga på Nagaotland.
Ja, det är ju massor av grejer.
Många saker och konst och böcker och så där.
Men det är inte så att du vänder dig om.
Och så har du en avdelning som är elgigant eller mediamarkt.
Och så vänder du om och så har du en Gucci-avdelning.
Eller hur?
Allt finns på Tradera.
Tillreducerat pris uppenbarligen.
Detta, att vad du vill ha så finns det där.
Och du kan också vara trygg i förvistningen
att vara en köper så sliter du inte på planeten.
För allting är redan köpt en gång.
Ja, inte bara det.
Om man kan vända på det också.
Om du nu, Alex Sholman, vänder dig om i ditt rum
och tittar omkring.
Så finns det potentiella köpare
för var och en av varenda penal i hela rummet därute.
Nu är jag ju på ett hotellrum.
Så det vore ju speciellt hur jag skulle börja...
Det vore fel.
Oetiskt.
Ja, det vore väldigt brottsligt.
Brottsligt, ja.
Men jag förstår vad du menar generellt.
Med det sagt.
Tack, tradera!
Tack!
Vi är sponsor av Emma Madras.
Och de har tagit fasta på,
det är faktiskt nästan surrealistiska
att köpa en säng.
Detta är att man traditionellt
går i sängtankar.
Man kanske tar sig då till en sängbutik.
Och sen så hittar man en säng,
eller en säljare säger att den här är fin.
Och så sätter man sig i den där sängen.
Ja, man vågar väl knappt lägga sig ner.
Man sätter sig lite på kanten.
Och så tvingas man säga då,
ja, den här tar jag.
Ja, om man får sin säng hem levererad

och efter ett par nätter så önskar man
att man kunde på något sätt
ha fått testa den lite längre
än att börja sitta på den i en halv minut.

Just det.

Det är det som Emma Madras har förstått då.

Ja, men de har ju förstått mer än så.

De har också förstått hur man gör
så att sängen reglerar kroppstemperaturen
medan man sover.

Ja, exakt.

De är experter på sömn.

Och de har ju då egna forskningsteam,
alltså hälso- och sömnexperter
som då har utvecklat de här produkterna
som då förändrar hela sättet man ser på.

Just det.

Men det som jag vill komma till,
det kan ju vara så att man ändå inte är nöjd.

Man kanske har en speciell rygg,
vad fanns som helst?

Då erbjuder Emma,
dig som köper,
hundranätters prov sömn.

För alltså sova i sängen,
i hundranätter.

Och på dag 99...

Eller dag 69.

Ja, då har du fri retur
och full återbetalning.

De är också bra på det här med rea.

De har nu sommarrea på upp till 60 %.

Och om man använder vår kod,
så får man 5 % extra ut över det.

Just det.

Och den här koden är då

Alex och Sigge i ett ord.

Alex och Sigge i ett ord.

Just det.

Go in på emma.se och läs mer.

Tack, Emma Madras!

Vid lunchtid,

igår, så öppnades bogvisiret.

Ett ord som man kan,

tack vare stående och olyckan, va?
Eller hade du kunnat ändå, tror du?
Nej, nej, nej.
Men jag vet ju exakt vad det är.
Nu kommer aldrig glömma det.
Nej, visst.
Och bilarna körde ut
i visbyder.
I karavan,
fulla med packning och barn.
Det här som ni var med om för 2 veckor sedan.
Fast ni hade ingen karavan, va?
Är det hela den dysfunktionella familjen
som vi har nu?
Ja.
Alla trasiga jävlar
har kommit upp.
Och hundar och sånt där.
Visst.
Oj.
Men karavan,
hur många van egentligen?
Jag tänker att det var en bil.
Alltså, det är väl 10-12 pärs.
Malins istrar och deras barn.
Ni har samlat på er.
Ni har samlat på er i massor med folk.
Vi har samlat på oss relationer, ja.
Ja.
Så kan det gå?
Jag vet det.
Och vad är det första man gör då?
Alltså, det är väl olika från person till person.
Vad är det första du gör, ni gör?
När bilen stannar där?
Det sätter på bastun.
Ja, du flyr iväg ensam.
Från familjen.
Ja, bastun måste på.
Absolut.
Okej.
Vi går ner till poolen.
Och så sitter man där.
Liksom i ring nästan.

Ja, men då pratar man då.
Vad säger man?
Hur har det gått med allt?
Alltså, man har inte sett så mycket på ett år.
Vet man om att man är dysfunktionell?
Eller är det liksom helt...
Det vet man inte.
Jag vet inte vad du menar.
Alltså,
varför är vi dysfunktionella med det?
Alltså, det är vi säkert.
Jag bara undrar vad du...
Så att jag kan svara på frågan.
Nej, jag bara...
Förlåt.
Alltså, det känns ju som att...
Ja, men alien kom ner från ett annat stjärnsystem.
Och hovrade upp i molnen och tittade med kikare.
Då har man ett gäng som är i grupp.
Mm.
Som garvar och umgås.
Mm.
Och så har man då i ett annat hus bortavs er.
På grusvägen.
Så ser man...
En person sitter ensam.
Med pannan i väcken, bastu.
Och så något barn ensamt med en iPad.
Där borta.
Och så någon kvinna där inne som tittar in i spegeln och undrar...
Vad är jag någonstans?
I mitt liv.
Alltså, det är en ensamhet där med det också.
Det är också dysfunktionellt på något sätt.
Ja, kanske.
Oavsett vilket.
Det som jag tyckte var intressant var att...
Vi har ju knappt träffats på ett år för att vi bor i USA.
Och de träffas inte så mycket heller.
För det är livspussor och det är vardag och sånt där.
Ändå så räcker det typ med en halvtimme nu.
När man pratar om året som har gått.
Alltså, vi kommer ju återkomma till det under de här veckorna.
När man pratar om vardag och liv.

Alltså, det tar ju inte så lång tid att catcha upp.
Fast det är ett år liksom.
Hur är det på jobbet nu?
Ja, någon berättar i tio minuter.
Och hur har du med kärlekslivet?
Den personen berättar en kvart.
Och så vidare.
Sen börjar man ju prata om praktiska saker liksom.
Vad ska vi laga i kväll och...
Finns det något nytt brädspel som vi ska spela?
Eller liksom funkar vattnet i stugan?
Alltså, sakta med säkert så vänder sig gruppen bort från det år som har gått.
Det sjunker undan liksom.
Och snart så befinner man sig istället i någon slags kondensat av alla somrar här.
Vi har ju varit här i sju, kanske åtta somrar nu.
Och om en betraktare stod bakom hörnet och lyssnade på samtalet.
Förutom den första timmen skulle samtalet skulle det vara 2016 eller 2020.
Jag tror att ni är mer hatade i byn nu än vad det var då.
Fast inte nyfickenheten runt er.
Som du långsamt har förrammat alldeles till något annat.
Proven är på en massa saker.
Det är så att du byggde väl baston på grannens tomt och sånt där.
Jag tänker snarare att de har gett upp hoppet som ungefär som du.
Att de har gett upp hoppet om umgänge.
Saktar men säkert att det var mer hat i början.
När de undrade varför vi inte kom över och sånt där.
Ja, just det.
Ja, du menar att det är bättre grann sen när de har slagit av.
De har inget hopp.
Det släckte.
Ja, just det.
Man hade ju spännande.
Går det fortfarande rakt över bitens tomt när du ska ner till hamnen?
Nej.
Nej, nu tar du riktiga väggen.
Ja, det är misstag att våga inte göra om.
Nej.
Även om det är en otroligt märklig konstruktion.
De har byggt en väg som tar 30 meter längre.
Att du varje dag.
Istället för att bara draren rakt över den stora plan.
Det är ett slägg gräspatt.
Att du varje dag rakt över det här treckor.
Hur som helst då?

Jag tittar på de här människorna under gårdagen.
När de står och umgås och lagar mat.
Jag tänker så klart, för vi har ju lite kvar av den här filminspelningen i Stockholm.
Jag ska åka tillbaka på måndag.
Jag tänker på hur fragmentiserat folk pratar med varandra i livet.
Jämfört med filmer eller i romaner.
Om man bara tar malen hennes sista till exempel.
De pratar ju inte om sin barndom eller om de förflutna och så där.
Men det finns ju ändå närvarande i allting.
I hur man pratar om hur man ska laga köttfärsåsen.
Det finns ju människors karaktärer.
Vad de har varit med om utan att...
Jag vet att du vet allt där.
Men det är jävligt intressant när man slås av det.
I anknytning till den här filminspelningen.
Det menar att skapa trovärdig dialog?
Ja exakt ja.
Det är ju otroligt komplicerat.
Du har rätt till det.
Det är extremt fragmentiserat.
Men skulle du kopiera det rakt av och stoppa in i en film...
Nej, det skulle inte gå.
Nej, det skulle inte gå.
Det finns ju andra naturlagare i filmer än i verkligen livet.
Ja, det finns ju en överenskommelse helt enkelt.
Ja, verkligen.
Jag fattar att du redan är väldigt sent.
Att ens erfarenheter inte ska finnas där att uttala dig.
Alltså ända sedan antilop alltså.
Ända fram till Inelaborinten.
Så var i mina böcker väldigt nertyngda av Backstory.
Information om karaktärerna.
Snarare att det fanns det mellan raderna.
Då har vi på Backstory.
Backstory är allting som har hänt.
Upp till den punkt som är nyhet i retelsen.
Men är det verkligen det?
Jag tänker att...
Alltså i en piäs som...
Vad ska vi ta i väntan på Godå?
Där har det hänt massor för karaktärerna.
Men det finns ju ingen Backstory.
Jag kanske ska kalla det för synlig Backstory.
Okej.

För att det är en Backstory finns kanske det bara att veta.
Backstory finns ju alltid med att karaktärerna har varit med om saker.
Men vad gäller romaner är att i romaner är Backstory uttala...
...utskrivna en information om karaktärerna.
Och det är inte för att man börjar titta på det noggrannare och leta efter det...
...som man inser att typ 70 % av alla romaner utgör sig Backstory.
Det är helt otroligt ju.
Så här kan det låta en roman.
Om scenen handlar om...
...låt oss säga nån som ska gå på sin första Tinder-date.
Då står det ju så här...
...typ, jag gick svevägen fram...
...och hon var snart framme vid barren.
De skulle träffa dateen.
Det här var tredje gången hon netdaterade.
Och nu hade hon bestämt sig.
Funkade det inte den här gången så skulle det inte bli nog mer netdating.
Då skulle hon radera appen.
Det låter som en otrolig roman.
Nej, men jag är bara improviserande.
Men det skulle inte sluta där.
Det skulle ju så att säga...
De första två dateen hade nämligen varit hemska.
Den första, det var någon stift KTH-are.
Och den kvällen hade slutat i katastrof.
De hade stämt träff utanför hans skola.
Och sen så pågår det där i tre sidor.
På de här femtio meterna från Tundebarnstationen till barren...
...så ligger författaren i tio sidor med information om hennes datingliv.
Och det är ju ingen fel med det.
Så ser romaner ut.
Det är ju en del av formen.
Men jag tror att det svälade för mig.
Alltså det blev mer och mer.
In i labirinten är ju...
Där skulle jag säga att det är 80 % kanske i Backstory.
Ja, men jag tänker hela tiden på det där.
För det är ju någonting med Backstory som inte är i...
Det finns ingen riktning i Backstory.
Utan den är bara någonting som är svävande och diffus som har hänt.
Och man måste använda...
Man måste ju ha det för att kunna ladda olika scener i nuet med betydelse.
Men om du har för mycket Backstory så tappar du tempo.
Du tappar ju helt enkelt åt riktning.

Det finns ingen riktning i Backstory.
Och jag som skriver så mycket om minnen...
Varje minne är ju en Backstory.
Och det är ju...
Ibland så kanske jag har skrivit en roman som utspelar sig mycket mer i Backstory än i nutid.
Och då är det misslyckat, tycker jag.
Det är svårt, för det behövs ju också.
Utan Backstory så...
Då går det ju inte.
Men ändå funkar det ju film av någon märkelig anledning.
I film, om en genomsnitt roman utgörs till 70 % av Backstory.
Så i film är det ju 5 % bara.
Jag menar alltså uttalad Backstory när någon berättar om sin barnen eller så.
Utan karaktärernas beteende berättar för oss vem karaktären är.
Och det räcker för oss i filmer.
Jag kan ta ett exempel som tydligt...
Det var en kompis som du också känner.
En tjejkompis som har börjat skriva på en bok.
Hon bad med att läsa.
Den handlar om att hon upptäcker att hon...
Mitt liv är ett upptäckande om att den personen som hon trodde var ens mamma inte är det.
Utan hon har en annan mamma.
Och på de första sidan så kommer då den här upptäckten.
Och det är klart att det är starkt att säga att läsa om någon som gör en sådan upptäckt.
Men det behövs en Backstory.
Man behöver ju veta som läser att det är någonting som står på spel.
Att någonting går förlorat.
Alltså man vill då veta att den här mamman som hon har...
Det är en mamma som hon älskar eller som hon tycker om.
Som hon har delat sitt liv med.
Har man inte fått veta någonting om det i livet.
Då är det inte så läskigt det som sen händer när hon inser den där personen.
Så det måste man först berätta det i Backstory.
Hon har den här mamman och hon är fantastisk.
Och de har haft ett långt livsammans.
Och då blir det ju så mycket mer drabbande när hon får den här insikten.
Jo, men du behöver ju inte berätta det via Backstory.
Du skulle också kunna lägga in en scen där mamman fyller 50 eller 60.
Och där man ser att de har det härligt ihop.
Om man tar det här Tinder dateexemplet igen.
En dålig film.
För där kan man inte berätta om man inte har berättat röst om de här tidigare 3-daterna.
En dålig film skulle hon då på väg mellan Rådmannskartans tyddebara station och pub anchor.
Så skulle hon ringa sin veninna och säga så här.

Det här får fan bli ett tredje gång i gilt.
Sen går jag i Säljibat.
Alltså för bara typ två år sedan så tänkte jag att...
Fan vilken otur jag haft med mina filmmanus.
Att de aldrig blev finansierade eller...
Fan vad elak Michael Howe var mot mig alldeles.
Idag tänker jag att jag förstod inte på filmmanus.
Alltså mina manus var väldigt präglade av mitt romanskrivande.
Det var Backstory i samtalen alltså.
På ett sätt som det inte ska vara i film.
Jag tror inte att det var för en jag...
Jag blev kontaktad av Michael Hamilton med det här manuset som jag nu regisserar.
Som jag fattade till full och hur fel jag hade tänkt.
Till exempel, för den handlar om två syster som du vet.
Som spelar som Felicia Maxim och Sara Larsson då.
Och om deras mamma som spelar sig vid Ängvål.
Och det finns ingen pappa där.
Och inte bara det är ingenstans nämnsan.
Och det som slog mig då när ni läste mammas ut första gången var ju såhär...
Fan vad sjukt det funkar ju ändå.
Ja, rent automatiskt så tänkte du först.
Vi måste ju veta något om pappan.
Om inte han är mer i den här filmen så måste man veta varför han inte är med.
Exakt, jag frågade Michael.
Vänta, det måste vara några fel här.
Det finns ingen pappa och han nämns inte.
Nej men det ska vara så sa hon.
Ja precis, det funkar ju.
På något sätt så funkar det.
Hans frånvaro är ändå närvarande i bilderna och i mellanraderna.
Och så vidare.
Men i rum en roman hade ju faktiskt bara blivit konstigt.
Alltså man måste ju hitta andra sätt att berätta backstorin på.
I bilder och sånt här.
Jag förstod att det hade varit dum i huvudet helt enkelt.
Det synet det tugg så lång tid att förstå.
På lätt den följde ner när jag fick det där manuset.
Och jag började tänka på hur gör man det här till film då.
Jag tror att jag förstod egentligen varför jag älskar film så mycket.
Och det är ju för att den just befinner sig i nuvet.
Och jag hatar ju också filmer som berättar i flashbacks.
Jag gillar inte berätta röster sånt där.
Jag gillar ju verkligen när allting som karaktärerna har varit mer finns där
men inte omnämst där.

Lite som i livet faktiskt.
När jag står och lagar mat med Malin's istrar.
Då pratar jag inte i visar.
Kommer du ihåg när vi bodde i Göteborg?
Och när barnen var små?
Utan vi pratade om hur funkar den här jävla gaspisen.
Och beroende på vad vi har varit med om så hanterar vi krisen med gaspisen olika.
Och det är ju det som gör film så otroligt svårt också.
För att göra den långa stora kort.
När jag då mitt i förproduktionen av långfilmen förra sommaren
började skriva min nya roman så fick jag ju då en idé.
Som jag har nämnt för dig.
Men jag vet inte om jag berättat hur svårt det har varit.
Idén var ju då att tänk om man gick och skriva en bok
så som filmer är att den helt och hållet saknar backstory.
För det skulle ju passa temat också.
Förutom att det var ett spännande experiment.
Så det skulle ju passa temat kanske.
För om en grupp 25 åringar där tjänar varandra är Madrid.
Hur mycket pratade då om hon sin barndom då?
Det gör hon väl inte. Någonting nästan.
Men hur gör man boken så att de ändå blir utpräglade karaktärer?
Alltså då måste de genom sitt beteende visa att de gör
att man måste ge dem intressanta ändå.
Och det måste mellan raderna finnas där vad de kommer ifrån.
För så är det väl också i livet.
Ni har ju middagar.
Jag gissar att ni har även den här sommaren var och varann en kväll.
Det är ju Stockholmsvecka hela veckan de ser.
Det kommer folk dit som ni inte riktigt känner ganska ofta.
Jag lägger ingen värdering i det.
Det är en stridström, främlingar som passerar review
som ni lär känna under kvällen.
Under middagarna.
Okej, vad får dig att lägga märket till någon?
Den där verkar vara intressant.
Det är ju inte att han eller hon berättar
att när jag var sju så hände det och det.
Eller kanske är det ibland så glad.
Men det är ju också så här.
Man pratar om olika grejer.
Och hur de pratar om de grejerna gör ju en nyfiken.
Inte att de berättar en backstory om sitt liv.
Det är verkligen.

Vi kan också ändra såklart.
Ja, verkligen.
Vi känner den här personens skäl och den gillar vi.
Eller inte gillar.
Jag vet att det här är självklarheter,
men jag har ju nu levt det här i ett eller två år
genom boken och genom den här filmen.
Att skildra karaktärer genom att visa hur de är i stunden
och jag får inte berätta något om deras förflutna.
Och det har varit så jävla svårt då
att göra boken som livet här.
Jag vet väl ingenting om folks bakgrund när jag träffar dem.
Nej.
Jag gillar ju någonting i deras sätt,
inte att de har en viss uppväxt.
Jag hör ju som helst,
igår då när alla hade somnat åt det slut,
så visste jag ju nu enat på mig
att göra de första två sidorna.
Därför att jag måste lämna in Rumania även nu.
Den ska ju ut till höst.
Och början funkade inte riktigt.
Både min förläggare, din och min förläggare för övrigt,
och min agent sa nämligen samma sak då.
Det funkade nu efter den andra eller tredje omskrivningen,
men det är lite sekt i början.
Det blir spännande när Hanna träffar den här gruppen.
Du minns handlingen.
Jag minns också början.
Jag vet inte vilken version jag läste.
Du tyckte också det jag kom ihåg.
Jag tyckte också det.
Det var sekt.
Det var lite sekt.
Dagar och veckor går.
Och ingenting av värde händer.
Precis.
Det värde skulle vara att hon är uttråkad.
Den här tjejen som är 25,
som jobbar som praktikant på Prado-museet,
jobbar ner i arkivet,
och dålig på spanska,
det är värmebölja.
Jag vill ju bygga upp så här.

Fan, vad härligt på sidan 30.

Någon sedan träffar

det här gängets unga svenska diplomater

och dras in i deras gäng.

Ja, men det är bara för att du i så fall...

Du har förbjudit dig själv att använda Backstory.

Du skulle ju kunna börja hela boken med

och åtgära att det har varit tråkiga veckor och månader här.

Men det vore ju att ge här en Backstory i så fall.

Ja, precis, eller en givna Backstory-lösningen skulle vara att man

inledde boken, till exempel så här.

Hanna sitter i en tåg-up på vägen av Spanien,

på väg mot Madrid, från Sverige.

Och varför sitter hon där?

Jo, hon har varit med om skit i Sverige.

Hon har dragit från Sverige på grund av någonting.

Det hade varit jättespännande om jag hade fått göra det.

Men jag kan ju bara berätta i nuet.

Min plan var ju att jag berättar att hon trivs inte riktigt i Madrid,

för att lägga upp bollen på straffpunkten eller vad det heter.

För att sen skjuta in den när hon träffade dem.

Gud, vad härligt kommer läsa hon känna då.

Fan, vad härligt att hon träffade honom.

Men det får jag inte göra, så jag satt där då i natt.

Och hur börjar man?

Hon träffade honom på sidan 30.

Jag kan halvera antalet sidor till som träffade honom.

Till 15.

Men det är fortfarande ett problem.

Hon har fortfarande rätt tråkigt där.

För det måste hon nog ha för att det ska bli spännande om hon träffar dem.

Det kan inte vara världens lyckligaste personer.

Får du någon idé?

Hur börjar man första sidan för att det ska kännas spännande?

Med de förutsättningar som du har så är det...

Jag kan inte svara på det.

Det känns nästan olösligt.

Precis, så jag blir galen av det.

Därför att så får de träffa dem.

De tar med henne till kusten.

De tar med henne in i sin värld.

Hon börjar bli besatt av dem och föräldskar dem.

Hon fattar att hon inte råd att leva kvar i deras värld.

Så att hon börjar skäla ur arkivet.

Då är det ju spännande.
Men nu gör man så att det redan från första sidan är laddat.
Det gör man så att det är spännande att läsa om hanna ensam i Madrid
innan möten med gruppen.
Utan att använda Backstory.
Det var svårt.
Så att det slut gick ut på tomten, gick hon kring...
Du vet, man försöker bryta skrivkrampen.
Jag vet att jag har ett in på mig.
Jag går runt på tomten.
Det är midna typ.
Men som det är på alla fysiska platser så går jag runt
och är på det förflutna.
Och så går jag igenom det förflutna som ligger som en chok.
Apropå Backstory.
Jag går förbi basten.
Då ligger Daniel där i luften.
Min fru systems äxman.
Vi brukade ju bada basten vid midnatt.
Själva han och jag.
När de andra hade gått och lagt sig eller kolla på TV.
Och det är ett tungt chok.
För han är inte här längre.
Jag römer vidare grupp mot gästhuset.
Som ju inte fanns när vi kom hit.
Och det är också ett ganska tungt chok.
Visst är det för att jag tänker på livet som det var då
runt 2015.
Hur enkelt allting var.
Alltså livet var så överskådligt då.
Innan allt expanderade.
Vi flyttade till USA och barnen blev större.
Du vet vad de säger.
Större barn större problem.
Kan du också känna ibland att man kollar på bilder
från tio år sedan.
Man grips av någon sorg över att det var så enkelt.
Det var enklare.
Och jag römer vidare liksom.
Jag går in under de här äppelträden.
Där jag tror att jag bara suttit en gång i mitt liv.
Me, Jenny och Niklas.
Det för att TV-produktionen hade skapat som ett litet kafé där.
Det för att det skulle se ut som att vi hade en fika plats under träden.

Det är också ett lite tungt chok att passera igenom.
För jag tänker liksom vem jag var.
Varför tackade jag till så mycket grejer?
Alltså du kanske inte vet vad jag pratar.
Du är ju fortfarande med i mestaren och min sanning.
Nån slags ständigaste nyhetsmorgon.
Jag tackar in dig till allt i princip.
Men du är där. Du är ju på alla mått alla.
Det är ett sår som behöver klias.
Du fick sin för dig själv när du var lika...
Sonja.
Man skiter det.
Det är liksom chok av minnen.
Och till slutstan är upp.
Det finns ju någonting där.
Med chok.
Jag går tillbaka in till laptopen.
Fan, det skulle kunna funka.
Om jag kunde använda Backstories så funkar det med chok.
Tänk till första kvällen i Madrid.
Hon går av tåget. Hon går genom hetten ner på stan.
Och hon påminns om saker.
Alltså om hon passerar i en fontän.
Ja, det kunde vi berätta om hur hon var på semester i Sydeuropa med sina föräldrar.
Hon var barn. Man skulle kunna säga någonting om dem.
Varför hon har dragit från Sverige och så vidare.
Men det får jag inte.
Men jag tänker att hon ändå går ner på stan.
Jag tänker hur är det på sydeuropiska torg.
När det är så där varmt och vinst stilla.
Det finns ju chok av dofter.
Kommer jag på.
När det står stillat.
Avgasmålen liksom.
Det är som att man passerar igenom det.
Och om man går förbi en restaurang så ligger mat och sutt stilla så.
Och också uppvämda sopor.
Ja exakt, sopor.
I som kommer ut i gränderna.
Det är i alla fall någonting.
Det skulle kunna vara en metafor för att hon rör sig genom minnes chok.
Och behöver gå vidare.
Där har jag någonting.
Det räcker absolut inte.

Men jag beskriver i alla fall att det finns chok av dofter.
Perfimer kanske också i Sydeuropa.
Som i stillaheten.
Som sitter där.
Hon ska börja jobba på museet i morgon.
Men det kan inte funka i 30 sidor.
Att man bara beskriver den här hettan av den här nya världen.
Men då kommer jag på.
Tänk om hon plötsligt på andra sidan torget.
Ser tre personer komma gående.
Att hon ser gruppen där.
Men inte vad jag går fram.
Då letar man sen efter något.
Gör man leta efter gruppen igen som läser.
Ja det säger någonting om.
Hon är uppenbarligen ensam.
För hon dras.
Hon känner en dragningskraft till dem.
Hon tycker att de är så vackra.
Och deras kläder och sätt att de går på.
Det säger någonting om henne.
Och också att hon inte vågar gå fram fast hon vill.
De passerar så nära.
Så att hon nästan skulle kunna sträcka fram handen.
Och vidarea dem.
Men hon sitter kvar.
Okej.
Det som skit har hänt från skräms till och med dofter.
Och när hon ser dem så är hon hindrad.
Vi vet ingenting om henne.
Ändå så förstår vi henne.
Vi vet inget om det förflutna.
Vi tror att det går att sammanfatta en backstory.
Men det som har hänt är att det har blivit en del av vår kropp.
My only friend was the man in the moon.
And even sometimes he would go away too.
Then one night as I closed my eyes.
I saw a shadow flying high.
He came to me with the sweetest smile.
Told me he wanted to talk for a while.
He said Peter Pan, that's what they call me.
I promise that I'll never be lonely.
Ever since that day.
I am a lost boy from Neverland.

Usually hanging out with Peter Pan.
And when we're bored we play in the woods.
Always on the run from Captain Hook.
Hade vi nånting i kväll?
Nej, vi är upptagna här. Det är ju vår andra kväll i huset.
Det är inte så att jag har lovat att ni ska få komma hit eller nånting.
Vi kan tyvärr inte komma över.
Vi ska göra Bolognais.
Spela Bessevisser.
Och kolla på Black Mirror.
I morgon kanske.
Vi får förklara att ni ska komma i kväll på nånting.
Nej, vi kan tyvärr inte.
Jag har inte dubbelbok.
Tyst.
Nej, det är för att jag får besök i kväll.
Johnathan Unger kommer förbi.
Det passar ju.
Förlåt.
Nej, men det stämmer ju.
Det stämmer?
Jag har ett årets talk of the town ska komma.
Fem i årets it-boy.
Han ska komma hit.
Söderholm 2016.
Moa Varlin.
Edvin Tönblom.
Olika år olika gäster jag.
Nej, men det är inte så att jag recenserar honom.
Han är en kompis.
Jag jobbar i olika branscher förstås.
Men vi ändå besläktade ju.
Vi är båda storyt heller ska man väl säga.
Både jag och Johnathan.
Och vi har väl dragit som åt varandra då.
Hur länge då?
Ja, men en tid.
Jag har inte pratat så mycket om honom i podden.
Nej, men vi har väl försiktigt lärt känna varandra.
Och vi har försökt att hålla det utanför offentligheten kanske.
Det är ingen stor grej att han kommer.
Det är en kompis som kommer över på en bit mat.
Punktslut.
Och då får han ju ta del av den här ritualen som vi har.

Allt det där som ni saknar.
Sittande bjudning och namnskyltare.
Nej, men borta hos er.
Och linne servetterna i en sån här herr med cylinder.
Och förbi er då ser jag hur ligger kroppar utslängd.
Och det gör mig gal.
Jag får sån otrolig ångest av gränsdagsheten i det där.
Alltså, oj, vad är klockan?
Ska vi äta eller ska vi dricka vin?
Det är verkligen en kulturklocka.
Är det en frukost?
Men ni står då 7.30, men du har flårenkläderna på.
Vatten kan vara drag.
Jag bara menar att ni dör mig inte överhuvudtaget.
Du har ju valt det där livet och du tycker om det.
Jag tycker i alla fall om när man...
Jag gillar ju att det som hände igår kommer också att hända imorgon.
Och det är därför som jag är väldigt glad för.
Hur kändes som gäst?
Nej, men jag är glad att vi alltid gör samma sak.
Och det är ju som du vet.
Vi har ju bastu-tider då, för vi bastar ju separat.
För jag vet, hos dig så har jag pratat en bild om att...
Så får män och kvinnor blanda sig?
Ja.
Det är helt sjukt egentligen att ni tänker efter.
Inte bara det utan...
Det verkar som att basten liksom alltid står på på den sätt och ser.
Och att du bara...
Du bara försvinner ner och så sitter du där en stund och så kommer du nån.
Och så går du upp igen och så bara, oj, basten jag, så går du ner igen.
Så är det.
Men ursäkert.
Vi har ju i alla fall kill-bastu-clampen.
Och tjej-bastu-clampen är sex.
Och sen är det en drink på uteplatsen där.
Klarna 19.
Det är så dagarna ser ut.
Med eller utan gäster.
Alla som kommer får ju anpassa sig efter det schemat helt enkelt.
Och sen så blir det mat.
Och det är jag som gör maten.
Jag står där vid grillen.
Du har ju varit där några gånger.

Du har sett mig vid grillen dag efter dag.
Du är duktig.
Jag står vid grillen i timmar.
Tills det rinner om ansiktet.
Och vet du varför jag lägger ner så mycket tid vid den där grillen?
Nej.
Jag slipper prata med gäster där.
Jag lurade hela systemet kan man väl säga.
Men du är ändå liksom kungen för att alla ropar till dig liksom.
Fan vad bra du är.
Och det luktar gott.
Och stackars dig som inte var med i samtalet.
Ja.
Men för mig är det då...
Och det är klart att det är ett sårligt stråk över det.
Men jag klarar ju inte riktigt av den sociala delen av de här middagarna.
Ändå har du då?
Ja.
Och varför har vi dem?
Men att sitta vid en fördrink eller så där.
Och prata.
Jag står inte ute lite med det.
Och därför så har jag då hittat ett system som går ut på att jag tar ett glas vid sju.
Och sen ser vi kvart över sju så säger jag ursäkta.
Jag måste gå och göra ordning i maten.
Mm.
Alltså grillen blir ett skydd kan man säga.
Mm.
Jag är det som sätter upp den där elden mellan mig och gästerna.
Vad fattar du?
Ja.
Och då står jag där och så hör jag samtalen och så lyssnar jag på allt som sägs.
Men jag behöver inte delta.
Det är ju faktiskt den yttersta formen av social samvaro.
Att vara med men ändå inte.
Ja.
Och ibland så går någon bort då med en öl till dig.
Ja.
Och pratar i fem minuter.
Men det är ju små doser.
Ja.
Det är perfekt.
Allt det här är ju ett sätt att överleva förstås.
Och jag kan ibland se liksom hur det ser ut där borta vid soffgruppen.

Där du och Malin eller andra gäster sitter.
Och så tänker jag hur fan orkar de.
Det är så mycket som ska göras ju.
Men titta nu.
Det här är ju jättespännande.
Så att innst inne så finns det någon som också bara skulle ligga här borta av sås på gräsmattan.
Och dra ihop någon fisksoppa bara.
Som slävas upp i porslin som kommer från olika märken.
I sprukna kanterna.
Och sen in i bastun vid midnatt då.
Alltså det strukturalösa.
Det är inte det strukturalösa som jag eftersävar.
Det är det kontaktlösa egentligen.
För där borta måste vi prata med dig också.
Eller hur.
Och med alla.
Det visst funktionella gänget måste väl.
Nej jag skulle säga tvärtom.
Det listar jag med att ha så många människor.
I ett hus.
Är att ingen märker om en saknas.
Mm.
Alltså de har ju varandra.
Jag tror att det är lättare för mig att smita undan än för dig.
Ni som bara är fem.
Nej jag fattar det.
Nej jag kan titta på dig när du sitter där.
Och blir imponerad.
Alltså du tänker och du pratar.
Och du ler och betar dig samtidigt.
Det ser väldigt svårt ut.
Men du gör det väldigt bra.
Om manligen.
Alla kämpar.
Men jag står där vid grillen och tänker.
Fan vad skönt att jag inte behöver göra det.
Mm.
Amanda är då inte alls lika nöjd förstås.
Och hon blir ensam kvar med gästerna.
Mm.
Och hon satt mig bara på sommaren.
Kan du inte bara lägga på den här köttbiten.
Och så kommer du till oss.
Och sen kan du gå och kolla till den.

Eller vad fan du nu gör.
Och så kommer du tillbaka.
Du får inte lämna bordet i en timme.
Mm.
Men lilla vän.
Säg jag då.
Då har du förstått.
Var det innebär.
Att laga kött.
Ja nu förstår jag varför du också har börjat göra råset på tatis.
Det tar tid.
Alltså ju fler moment som är tidiga.
Ja.
Och det är också därför jag började med såsarna.
Mm.
Jag ska göra sås också.
Säg att Amanda.
För att verkligen försäkra.
Det är som mig om att hon fattar.
Att jag inte kan komma ifrån.
Mm.
Och om jag ska vara helt uppriktig så klart.
Det är en förlust.
Att jag har så svårt att prata med människor.
Alltså att jag gömmer mig vid en grill för att slippa.
Det är ju sådant för oss.
Men det har några positiva effekter.
Jag har ju blivit...
Alltså något med att skryta en liten stund.
Nej du är otrolig.
Alltså du är faktiskt otroligt duktig på matlagning.
Och grill.
Jag har blivit väldigt bra på att grilla köttet.
Ja.
Och på såser.
Och det är bra ju på.
Men vad är det?
Är det 10 000 timmar som man ska lägga?
Nej men såser tycker jag nästan är mer imponerande än köttet.
För att...
Vi hade ju en sociär i slakten.
Mm.
Som bekant.
Nej, vem var det?

Min pappas systersman.

Exman.

Som är pappa till mina kusiner.

Aha.

Han var ju sociär.

Var det han som kletade väggarna med bajs när han blev arg?

Nej, det var min förfärs pappa allegedly.

Hahaha.

Som var...

Vad för sig du är?

Enligt min förmår.

Min förfär menar att det var Lera.

Som barn hade kletat efter de har varit i humliggården.

Jag har, jag tydde det var så.

Hon menar att jag ser väl skillnad på bajs och Lera.

Hahaha.

Ja.

Nej, han var inte sociär.

Han var frisör.

Anton.

Vad äter han?

Mm.

Jag tycker väldigt mycket om att göra mat när du är med.

För att du är en av dem som verkligen uppskattar god mat.

Därför så kämpar jag lite extra när du kommer.

För att det ska bli gott.

Och då kan du komma fram till mig och säga att det här var otroligt.

Mm.

Och då känner jag att du menar vad du säger.

Verkligen.

Ja, men det är väldigt bra att unge kommer nu.

För att jag är liksom färdig känns som färdig lärd.

Jag vet inte om man kan komma så mycket högre.

När det gäller just det här med att grilla kött och att ordna med en sås då.

Mm.

Jag gör det hundra procentligt.

Och jag gick in på nätet häromdagen.

För att se om det fanns någon gård här på Några Gotland som man kunde åka till direkt för att köpa kött.

Alltså nötkött.

Så då sökte jag på Antrikott och Gotland.

Vadå, du kan inte du sånt sedan?

Efter alla år?

Nej, det är för att den enda platsen som jag åker till är Jessens sal och hall i Visby.

Och det är ju 40 minuter.

Det är ett otroligt kött.

Men tänk om man kunde hitta någon gård som ligger näst Gotland.

Det vore ju fantastiskt.

Men, i alla fall.

Då sökte jag då på Antikott, Gotland.

Och då fick jag upp en massa olika svar.

Och sen fick jag också upp sådana här närliggande frågor.

Du vet, som alltid kommer upp.

Mm.

Du vet, när man söker på Google så...

Just det.

Ja, och det var jävligt intressant då när jag läste de närliggande frågorna som handlade om Antikott.

Det var det så här.

Vad är Antikott?

Hur gör man Antikott?

Är Antikott fint kött?

Hur grillar man Antikott?

Är Antikott gott?

Alltså, det jag slog sa var fan, vad banalt.

Alltså, fan vad lite människor kan om kött.

Vad lite man kan om Antikott.

Vad har vi på Antikott?

Det är gott.

Ja, men...

Det är fint.

Nej, men...

Den, det vet jag, det är väl ryggen.

Alltså, det är kött som är mellan revvenen.

Ja, precis.

Och därmed mört, liksom.

Därmed så är det det bästa.

Eventuellt, bortifrån Oxfilen så är det väl det finaste delen av Kossan.

Oxfilen är ju fin, men den har ju väldigt lite marmorering.

Så den är väl lite fettinspekt, men mör.

Men Antikotten är ju väldigt fettrik och härlig.

Ja, jag har ju lite svårare än du för det som påminner om liv.

Mm.

Alltså, jag gillar Oxfilen bättre just för att det inte är marmorering.

Ja, sätta dig den och äter.

Du lämnar alltid det vita, vilket är ju speciellt.

Om du och pappa hade ätit middagssamma så hade ni älskat på andra.

För att han vill ju bara ha fett.

Mm.

Han hade kunnat ge köttet till dig och så hade du kunnat ge fettets till honom.

Mm.

Ja, men alltså, Antikotten sitter då på ryggen precis som du säger.

In till biffen och in till högrevet.

Mm.

Antikotten sitter ju antikotten, därför att du kan ju veta, du vet det du inte säger.

Det ligger mellan rebeden.

Antikotten betyder till och med det, alltså mellan benen.

Ja.

Och det finns då olika sätt att ta fram en antikot på.

Antingen är det bara en vanlig antikot.

Du vet ju hur sån ser ut.

Mm.

Eller så kan man skära ut det som kallas för ribby.

Och då har du sett beställt på krogen i gång.

Det är USA.

Ja, det är USA, ja.

Och ribby, det är ju det finaste man kan få.

Då har de ju tagit den finaste delen av antikotten.

Mm.

Alltså av den fina antikotten som har tagit den finaste delen.

Det heter ribby.

Nej, man kan ju älska amerikanerna där.

Deras liksom barnslighet.

Mm.

På sina bands.

Så finns det ju något som heter, jag kommer inte ihåg vad det heter,

det heter gooey heart eller någonting.

Alltså där man bryter ut hjärtat av kanelbullen.

Ja, ja, just det.

Det gooieste.

Alltså att man bara får en pose.

Får man deger till kärnan av kanelbullen.

Det är bara amerikaner som kan få på den tanken,

känns det som.

Ja.

USA kan också ha det som russinar i kakan.

Just det.

Ja, russinar då.

Och då var det där man började ingecera pizza-kanten med smält ost för några år sedan.

Fan, det är genialt.

Så att kanten blir då...

Knaper då.

Mm.

Deg och ostig.

Mm.

Mm.

Mm.

Ja, man kan också ha benet kvar i antikotten.

Det har du ju sett.

Antikot på ben.

Det kallas för kottböff.

Mm.

Just det.

Och nu börjar vi närma oss till finaste av allt.

För att ta en antikott med ben,

det är ju sensationellt.

Och om man har ett sån här långt ben,

alltså att man låter benet sticka ut,

så att det liksom hela biten ser ut som en hammare,

du vet vad jag menar.

Då kallas den för tomahawk.

För att det är liknande än yxa.

Ja.

Och...

Men då har vi något toppen, tror jag.

Tror du att unge för mor ser allt det här?

Nej, inte vet jag.

Men jag ska göra en tomahawk till honom i kväll,

i alla fall.

Mm.

Medan Amanda håller hov?

Ja.

Men jag tänkte ändå så här,

att eftersom jag ändå har lagt 10 000 timmar,

att jag skulle liksom bara berätta.

För jag tänker att det är så många som går för semester nu.

Och det är många av dem som googlar,

vad är entrecotte gott?

Vad är entrecotte?

Mm.

Hur lagar man entrecotte?

Det ska jag berätta helt enkelt.

Mm.

Jättetydligt och enkelt.

Hur man gör den bästa entrecoten

och hur man gör den bästa såsen.

Alltså, jordens godaste sås.

Mm.

Vi har ju aldrig haft matlagning i podden.

Inte det kul?

Det har vi väl försökt.

Vi har ju följt din utveckling
från amatör till profs.

Jo, vad jag bara menar sig,
jag har aldrig gett något recept eller så.

Nej, det har du inte.

Jag har ju förvidrat befordrat fransens tips.

Ja, precis.

Enstaka tips.

Jag tror att det skulle nästan kunna vara
ett återkommande inslag.

Mm.

Tycker jag.

Alltså, du är en gång i månaden
berättar om något nytt recept.

Du har upptäckt det.

Jag tror att du skulle kunna bli populärt.

Vi kan väl se hur det här går.

Jag tänker att det är en del som kanske
inte bryr sig så mycket.

Men en del som verkligen bryr sig.

Och som nu åker ut till sitt landställe
och har en grill där.

Men vi vet inte vad han ska göra mer.

Eller hon?

Det är tråkigt.

Om nästa gång du söker på antrikott
så kommer frågan upp.

När ska Alex och Sige sluta prata antrikott?

Ja, exakt.

Ja?

Ja, men det börjar i alla fall.

Du behöver en antrikott, Sige.

Mm.

Det finns antrikott överallt.

Det vet du, du.

Finns det en närgårdstock?

Nej, det hittar jag faktiskt inte.

Men om du åker till en större butik,
om du åker till lika maxin i Visby,

eller så,
då kan man få en antrikott på ben.
Hur bra är en genomsnittlig krog
på att laga antrikott, skulle du säga?
Vad är det största misstaget de gör?
Nej, men att de har dålig råvaro.
Alltså att det är en dålig antrikott.
Mm.
Det är det absolut vanligaste.
Och att den är överstek då?
Ja, men det ska man ju kunna välja
på alla som vettiga krogare
ska man kunna säga
att man vill ha den på ett visst sätt.
Och då ska man få den så.
Mm.
Men det absolut största för att man gör
är att de har tagit in en billig,
dåliga antrikott.
Och därför kostar den då 169 kronor.
Om du ser en antrikott för 160 kronor
då ska du inte köpa den,
för det är inte...
Nej.
Det går inte ihop ett enkelt.
Nej, det går bara ihop om det är dåligt kött.
Ja, men du kan gå till Ica eller Willys
eller vad fanns mest
och hitta en riktigt bra antrikott
i den vanliga hyllan.
För det är liksom det som är så roligt
med antrikotter
att de kan vara jätte jättebra
fast den inte är så jättedydda.
Men ursom helst.
Alltså man kan då få antrikott på ben
och om inte det finns så kan det vara
ofta i sina skärkdiskar
så har de hela antrikottdelen
som då är det som väger typ 3 kilo.
Och då kan man beta om skär
en lite större bit.
Alltså, förstår du?
Så att man inte skär det

som tunna skiver.
Just det.
För det blir ju aldrig så kul utan
hellre ta då,
om man är 4 personer
då kan man tänka kanske
150 gram per person.
200 gram om du är där sig är.
Kanske 6-700 gram då.
1 bit.
Då har man en rolig antrikottbit
att leka med, förstår du?
Och får man ett ben med så är det otroligt.
Det ser ju också imponerande ut
om du har gäster.
Alltså, unge skulle bli impad.
Det tror jag.
Det ser ju läckert ut.
Det ser kul ut, ja.
När den är som en stor,
som en stek och den har en bit
som sticker ut.
Ja, det första är att du tar ut
den här köttbiten ur kylan
minst 2 timmar innan tillagning.
Och varför gör du det då?
Den är ju sluten, fibrerna är ju slutna,
alltså hårdddragna i kylan.
Ja, det kan man ju säga.
Och det är också så att hela idén
med att tillaga är att få upp temperaturen
inner temperaturen på köttet.
Och om du påbörjar matladningen
med en inner temperatur på 6 grader
då kommer det att ta lång tid.
Så ta ut den lång tid innan.
Legg fram den.
Salta och peppra.
Mycket mer salt än vad du tror.
Mycket mer peppare än vad du tror.
Och du måste också ha en termometer.
Det finns överallt.
Men du ska inte salta för långt innan
för då suger saltet ut saften?

Ja, precis innan du lägger på köttbiten.
Och så lägger du på biten på grillen.
Ganska hett ska det vara.
För att få yta.
Det är det enda som vi bjuder oss om nu.
Alltså det här tycker jag är viktigt att påpeka för att ibland är jag gäst.
Man vill inte vara taskig mot den värld man bjuder en till.
Men ibland ser jag att de har lagt då köttet i salt och peppar.
De tänker att det ska marineras i salt och peppar i två timmar innan.
Det ska det absolut inte göra.
Och då tänker jag att de gör fel.
Det är det då.
Verkligen.
Bra.
Flott.
När du lägger på grillen så grillar den ganska hett för att få knapryg yta på båda sidor.
Eller om det är som en kubisk bit så får du grillaren på alla sidor.
Och du får vända biten hur mycket du ofta vill.
En del tror jag att man ska bara göra det två gånger.
Ett annat misstag man ser nu i det här skedet.
Det är ju inte jättevanligt.
Men ibland ser man hur de pressar köttet då.
Pressar det?
Vad menar du?
De gör också med hamburgare.
De pressar den med stekspaden.
De tänker att de ser proffsiga ut.
Men det de gör är att de får saften att försvinna ur köttet.
De pressar ut saften.
Alltså det är helt sjukt.

Idiotiskt.
Oftast på hamburgare.
Men det är ju ändå stenknäppt.
Ja verkligen.
Och sen så har du fått
färg på köttbiten efter
två, tre minuter per sida.
Och då tar du av den.
Då låter du den vila.
Okej.
Den är inte alls färdig ännu.
Men nu ska den vila.
Då stoppar du in 10 meter.
Då kanske den har gått upp till
om den var 20 grader när du startade.
Då kanske den har gått upp till 30 grader.
Ja.
Den har ju långt kvar att gå.
Den är ju färdig först.
Den är 50, 60, 58.
Just det.
Men du plockar av den för du vill inte bränna den.
Nej.
Jag plockar av den.
Och i den vila
noterar vi då
att som om det vore magi
hur den ändå stiger i temperatur
fast den inte ligger på vilen.
Den efterbakas i vila.
Så när den vila där
så stiger den till 31, 32, 33, 34.
Utifrån och in nu.
Ja.
Och den är som bakar sig själv i vila.
Det är precis så jävla kul nu.
Och sen när du märker att
nu stiger den inte i temper längre
då tar du på den igen.
Och sen så tar du av den
efter en stund igen.
Och då kanske den är 38.
Och nu stiger den i vila den igen.
38, 39, 40, 41.

Och så där gör du.
Fram och tillbaka.
Vila och grillen.
Det här visste inte jag.
Tydde man sen tog på den på låg värme?
Ja, i ugnen ja.
Men det behöver du aldrig göra.
Det är så jävla kul.
Men men, det låter riskabelt.
För att varje gång du lägger på den igen
så får den ju en ytterligare
svarthetsgrad eller mörketsgrad
tills den blir bränd.
Ja, men den blir nästan karameriserad.
Den får inte bli bränd för oss.
Och därför att det var försiktig.
Men det där kommer man att lära sig.
Den använder ingen ung på lågtempen och sådär.
För den bara görs här.
Och sen i alla fall
så kommer den nu upp till typ 52 eller 53.
Men bara för nyfikenhetens skull.
Vad är nackdelen med ugnen då?
Att det blir torrare?
Nej men, det går ju bra
att göra den i ugnen.
Men nu är det sommaren
och vi är ute omhus på en grill.
Ska du då ta det?
Okej, så du skulle kunna göra det i ugnen.
Ja, jag gör det alltid.
Det kan man absolut och också göra.
Men det är roligare att göra på det här sättet.
Och det behöver du inte springa in
med köttpitt i ugnen
när det är ute på landstället.
Alla fall.
När den kommer ut upp till 52 eller 53 grader
då ska du ta den
och då ska den in i sin sista vila.
Och nu är det ju jätteviktigt här.
Den här villan är typ 15 minuter lång minst.
Och nu vill du att den ska stiga i vilen
upp till sin sluttemperatur

på 56 till 58 grader
för att få köttpitten medium som man vill.
Och när du väntar på att den ska vila upp sig
är du intresserad?
Ja, 100 procent.
Jag vet inte.
Du minns, du vet att det är kock.
Jag vet.
Alltså formellt kock.
Ja, du har gått den utbildningen.
Och nu då i alla fall.
Så nu har du 15 minuter på det egentligen.
För nu ska den vila upp sig.
Det är som en sista vila.
Och då ska du börja göra såsen.
Och då ska du göra den såsen
som du återgår hemma med.
Den här ostsåsen som du gjorde på
Sankta Gyr eller Rockfartkområg.
Jo, tack.
Det är nog en av min topp 5
om att du plever sig i livet.
Men det är otroligt, för nu ska jag berätta
hur man gör den.
Äntligen.
Ja, den är så enkel.
Så jävla enkel.
Okej.
Du finhackar.
Men är du säker på det här då?
Ska du verkligen...
Jag vet inte, för då kommer jag ihåg
att jag frågade dig
om receptet.
Och du smett undan.
Du var tydligt att det här var din grej.
Nej, nej, nej.
Du vill dela med dig till 300 000 pers.
Ja, och lägg ut på Instagram.
Det vore så kul att se den när jag har gjort
dom här såsarna.
Vad heter den?
Det är en ostsås, kan man väl säga.
Mm.

Otsås.

Men det låter ju inte alls så gott
som det faktiskt är.

Nej.

Men så här går det till då.

Finhacka skjarlottenlök.

Om ni är 4 personer kanske.

4 stycken skjarlottenlökare.

Och stek den i smör på medeltemperatur.

Det ska inte brännas.

Nej.

Det ska väntas, utan det ska vara det som
det små bubblit.

Det går ganska snabbt med en dörr.

Ja, men det går på 3-4 minuter.

Efter några minuter i med vitt vin.

Kanske en halvflaska.

Hörrni.

Ja, det behöver inte vara en fin vin.

Det kan vara fan som helst.

Men det är kul om det är hög syra,
för det är det som är så gott.

Koka ner vinet så att hälften är kvar.

Det går också på några minuter bara.

Nu i med fond, kalv fond.

Och det finns fond överallt i affärer.

Det är klart att det är jättebra att ha en riktig fond.

Men det behöver man inte ha.

Nej.

I med fond bara.

Kalv fond.

Alltså om det är koncentrera fonden
från affären så ska det ju in några matskyddare.

Och vid det här laget har det ju sluppit
20-30 minuter och snackbordet.

Ja, det är fantastiskt.

Koka ner också fonden.

En aning.

Och nu i med grädde.

Typ fyra deciliter grädde.

Och nu ska du koka ner en ytterligare.

Så att när såsen har den konsisten
som du vill att den ska ha
då är den färdig.

Ner kokad.
Alltså den ska bli lite tjockare helt enkelt.
Inte jättekjock, men lite tjockare.
Och sen kan du börja smaka av då?
Nej, nu är vi inte alls färdiga.
Det ska vi göra sen.
Nu ska vi i med osten.
Och då köper du bara en sankta gyr.
Finns det bara enda affärer
som är typ hela Sverige?
Eller en rockvård.
Och man får ju smaka av,
men typ 100 gram kanske.
Det ska ju smaka såst.
Det ska inte smaka smältost.
Nej, och mitt minst sak är bara att jag tog för mycket
för att jag tänkte att osten är godaste.
Så vara försiktig.
Kanske börja med 50 gram
och addera och smaka av.
Och sen hacka ner en liten kruka
med persilja.
Hacka en liten kruka med gräslök.
I med skiten.
Och röra om.
Och nu är det då det viktigaste kvar.
Vi måste få in de tre viktigaste sakerna.
Salt, peppar och syra.
Så vi saltar.
Vi pepprar.
Och vi tar ner citron.
Och det sista vi gör är en klicksmör.
Det gör man alltid.
Och när du gör det så smakar du av.
Det behövs mer salt.
Det behövs mer peppar.
Det behövs mer citron.
Och sen när man är färdig med såsen.
Då har förhoppningsvis köttet
gått upp till 50, 60, 58 grader.
Då ska du på mer än på grillen igen.
Kort tid.
20 sekunder på varje sida.
För att få upp en ny yta på köttet.

Men inte för länge.
För då kommer den gå upp till 59, 60 grader.
25 sekunder på varje sida.
Frammed köttet.
Skär upp det.
Serverar med salad.
Skit i potatis.
Och såsen.
Varsågod, Jonathan.
Skål med vän.
Smaklig måltid.
Förlåt att jag inte har pratat med dig på 40 minuter.
Vi är sponsor av Fodora.
Som håller upp en bild för dig.
Jag tänker att jag var inte ensam.
När jag för tio dagar sedan
kom hem från mitt landställe.
Gottland.
Till Stockholm.
Med tomkyl.
Och allt var lite vimmerkantigt.
Barnen var oroliga.
Och det var idén.
Att gå ner till affären och inhandla
råvaror.
Och hitta en recept.
Och göra mat.
Det var otänkbar.
Du menar att rutinerna inte har dragit igång.
De har inte tagit form ännu.
Nej precis.
Du vet.
På landstället har jag sopkorgen till höger.
Och här är den till vänster.
Att hitta inte sig lådorna.
Att då göra mat.
Nej.
Det var inte aktuellt.
Då tog jag fram telefonen.
Klickade fram Fodora appen.
Och det blev i Sushy.
Eftersom barnen inte äter Sushy på hela sommaren.
Du pratar om någon slags övergångsperiod
mellan sommar och höstvarda.

Man kan kosta på sig och beställa middagar
kanske några kvällar i veckan.
Ja precis.
Och för att få den här tjänsten
att förlänga sommaren.
Förlänga semestern.
Det är fortfarande undantagstillstånd lite grann.
Vi har fortfarande frilejd.
Ja det är väl en bra tid nu.
För Fodora just nu.
För nya kunder.
Har frileverans på sina beställningar.
I 30 dagar.
Men rekommenderar alla att kolla in det här.
Och villkor för evighet.
Slade hem appen och kolla in det här.
Tack Fodora.
Tack.
Vi sponsrar Masta.
Inte bara Masta.
Det är mer specifikt skulle jag säga.
Eller jag vill i alla fall prata om Masta CX60.
Alltså den här ladjebreden.
Som har en elektrisk däckvid på 63 kilometer.
Vilket är ju väldigt mycket.
Jag kör en bil som har en däckvid på 35.
Det är alltså dubbelt så mycket.
Jo.
Det kan man prata om.
Men man kan också prata allmänt om Masta tycker jag.
Men när du och jag har varit där.
Det är ju man känner ju att det är ett.
Alltså det är generation efter generation.
De har ju hållit på i hundra år eller så.
Masta.
Och det syns ju.
Inte det gör det inte minst.
Med de här vävda tygen och traditionella samman och lönträ och.
Allt det här lugna, eleganta.
Sophistikerade.
Får jag säga japanska.
Det blir en enkel och behaglig kupe där.
Som ger mig lugn.
Den är ju jävligt kraftfull också.

Förlåt.

Nu kommer vi tillbaka till den här bilen CX60.

Den har ju en dragvikt på 2500 kilo.

Och det är inte så dåligt.

Jag tycker att designen är ändå ganska avgörande.

Du vet att Mastaskaparna.

De utforskar idéerna till bilarna genom lera.

De modellerar i lera.

För att det ska finnas skäl i formen.

Nej, det visste jag faktiskt inte.

Sen har de också Sveriges längsta garanti.

Vet du det?

Nej, jag visste att alla bilder har en nybils garanti.

Just det. Förutom de tre åren.

Ordinariatet så erbjuder Masta ytterligare 7 års förlängd.

Komponentgaranti. Vad säger de det?

Ja, men vi har sparat till bästa till sist.

Att man då kan gå in på Masta.se.

M-A-Z-D-A.se.

Och inte bara läsa mer utan bygga din egen bil

med allt från färg till olika detaljer.

Det är en härlig upplevelse.

Gå in på Masta.se.

Tack, Masta.

Hej hej.

Apropå gärningsmannaprofilskapande.

Den profil som flest människor i världen just nu försöker förstås se på är väl Putin.

Vad händer där inne i hans huvud?

Vem är han?

Vad driver honom?

Därför har ju ett klipp blivit viralt.

Jag vet inte om du har sett det.

Putin var på besök på något högteknologiskt ryskt företag

som bygger interaktiva whiteboards.

Och då plötsligt när Putin står och får någon slags föreläsning

så går han fram till whiteboardet och tar en penna

och ritar ett märkligt ansikte över hela whiteboardet.

Och sen går han därifrån.

Har du inte sett det här?

Nej, nej, nej.

Bra, kan inte du hjälpa mig förstå vad det är som händer här?

På klippet ser vi hur Putin ombedts testa TV-skärmen genom att rita någonting.

Och han ritar...

Ja, vad egentligen?

Gud, vad är det konstaterade?
Något slags ansikte.
Vems är oklart.
Publiken verkar i alla fall mycket förtjust övertäckningen.
Han också.
Bravo.
Det är som medeltiden verkligen.
Att alla ska applaudera.
Vad fan, han var sjukt.
Men det är så konstigt ansikte för att...
Det är så...
Det är sladdrigt. Det tycker jag är konstigt.
Det hänger.
Jag tänkte först...
Är det ett hot liksom?
Mot vem?
Nej, men kommer du inte åka i Indiana Jones, den första?
När de öppnar arken till slut?
Och den här radioaktiva strålningen?
Får den här sista ansikten att smälta?
Att det är det han visar här?
Just det.
Snart smälter ni?
Det ser ut som att ansiktet rinner.
Ja, det är en framtids exhibition.
Det här är selenski om en månad.
Nej, vi har smält honom.
När jag trycker på knappen?
Det är ju så bara otroligt obehagligt.
Hur förklarar du annars att jag aldrig sett någon rita ett ansikte
med den här vågiga silvetten eller konturen?
Nej, alltså helt...
Det är som att det rinner ut från kanterna.
Som ett stekt ägg liksom.
Eller en mannet som någon har trampat på.
Han har blivit sitterna någonting av tecknan
vad som kan vara ett ansikte.
Det är ju ett ansikte.
Det är ju ögon.
Vad som kan vara ett ansikte innan det smälter.
Men kanske är det det vi har hållit på med
ganska mycket i podden de senaste äldvåren.
Alltså gärningsmannaprofilering.
Vad är det som händer här?

Är inte det en fråga vi ställer oss ofta?

Ja, det är verkligen vad det är som pågår.

Jag kommer ihåg när vi snackade om hans Sveriges snålaste man för några år sedan.

Kommer du ihåg?

Ja, men det var bara det.

Han var ju så snål att allting gjorde ort.

Väldigt smart self branding, måste man ju säga.

Han har ju valsatt runt i TV-soforna sedan dess.

Folk gillar ju någon som snålar.

Alltså han ger snåltips till folk som vill vara ekonomiska.

På YouTube så var han gäst hos Mauri.

Vad har vi på Mauri?

Det är han den här gladlynte, röd, lätta programledaren som väl började i efterbladet och blev väldigt omtyckt.

Sympatisk?

Ja, en fin kille verkar vara.

Mauri Hermundsson?

Mm.

Long?

Enormt långa.

Alltid levande.

Ja, han hittar på en grej tillsammans med någon sponsor kanske.

Han ger den här mannen Sveriges snålaste man 20 000 att göra av med på en dag.

Nej, på tre timmar till och med.

Det är kul, det är kul.

Ja, det är skitkul grepp för att det gör väl ont i Sveriges snålaste man att det har tagit att göra av med pengar.

Mm.

Och det är intressant när han tvingas då vara Sveriges slösaste man en dag.

Här är en låda med 20 000 kronor.

Här bara bor Sveriges snålaste man.

Nu kör vi.

Ja, här har vi honom Gunther Mårder, Sveriges snålaste miljonär.

Idag ska vi testa...

Det finns nästan någon sadistisk grepp i det här.

Ja, verkligen.

Klockan, Tickar.

Vi är lite stressade, det här är nästan så det känns kul.

Jag ska ge honom 20 000 kronor som man återspenderar på tre timmar för att se vad Sveriges mest

ekonomiska hjärna hittar på.
Det är en liten vetenskaplig studie.
Uppläget är väl lite sådär, va?
Att man ger 20 000 kronor till en miljonär
för att hans på tre timmar ska göra av med pengar.
Det är en intressant psykologisk profil, men ja,
Sveriges snålaste man.
Sveriges snålaste miljonär står du här.
Okej, han är en miljonär för att han har varit snål.
Han har lagt pengarna på hög, tycker jag.
Exakt.
Han är på pappret, men han lever i misär då.
Hallå, hallå!
Är vi på kravnivå?
Ja, kom, kom då.
Du vet ju vad som är i den här.
Jag förklarade att du skulle få 10 000 kronor,
men då var du inte riktigt nöjd.
Nej, en bra vän ställer upp med en betydande gåva.
En bra vän som förhandlade upp gåvor från vän.
Man skulle ändå vilja liksom kolla runt lite.
Få ett varv?
Ja, få ett varv.
Men det slår mig också en annan ord i en sak i att
jag tror att han ska få göra av det på vad han vill, eller?
Jag vet inte.
Jag tror det, ja.
Det har varit bättre om att du måste göra med 20 000 på lösgodis,
alltså på något slösigt,
för nu kommer han kanske att köpa användbara grejer,
eftersom han är snål.
Ja, verkligen.
Saker som han ändå måste köpa, liksom.
Ja, men du vill se vad han vill.
Här i köket.
Här ser man ju att du har varit extra pris på syrt.
Ja, det har varit billigt för nåt tillfälle,
och då har vi bunkrat upp.
Och här har du unnat dig.
Spontant tycker jag inte att han låter så snål.
Han låter som någon som går igång på att vara listig,
eller tycker att han själv är listig.
Alltså att bunkra upp känns inte så snålt.
Nej, precis, det är mer smart, ja.

Sveriges smartaste man.
Okej, det är det.
En snå person köper inte, liksom, lingonsult.
Ja, alltså det här är en Ulv i fåra kläder.
Han tänker,
jag kallar mig själv Sveriges snålaste man,
men kommer uppfattas som Sveriges smartaste man.
Här har du unnat dig i en massa glas, ja.
Den 29 kronor som fick vi,
det som kan liknas vara,
en så härligt
Stålberg Cheesecake Kopi,
att det är med respektives favorit.
Och då tänkte jag, nu ska vi unna.
Så du köpte henne en kopi, en bill...
Han bara för att se, om det är kem.
Det gjorde jag inte.
Okej, så det är Sveriges mest narcissistiska man.
Han borde rebranda sig själv.
Det kommer jag inte att göra,
men kanske borde Maurier.
Eller vi.
Eller vi.
Jag vill att du spenderar de här 20 000 kronorna
på tre timmar.
Och tiden, Gunther, börjar nu.
Åh, herregud.
Vad finns det bra erbjudande?
31, 10 spann.
Han är besatt av erbjudande.
Ja.
30 % på knäckebröd.
Ja, här har vi.
Dill, mjöl för 14 spann.
10, 90, för 5 pita bröd.
Maurier får hjälpa till sen.
Vad är det här?
Här är bara två per person.
Men du är en person och jag är en person.
Men jag är faktiskt lite förvånad.
Det är liksom ingen finness i det.
Det är väldigt mekaniskt.
Han bara letar extra priser.
Men vi ska se vad han gör nu då.

Nu lämnar han butiken.
Nu går han till en matta färg.
Det är en fläck här.
Det är en jättefin matta.
Sen har du ju en del skavanker.
15, du sänkte till 10.
Men jag tror nog att det måste halveras från den nivån.
Ni är till 5 hade jag tänkt då.
5 000?
Ja, den kostar ju 37.
Jag kan bjuda 6 000.
Är det?
Han prutar nu.
Han dissveras med sadistisk, man.
Han går runt och bara förnedrar små butiker.
Men det är intressant att du hela tiden skapar en ny profil på honom.
Först var han snål, men sen var han arsesist.
Nu är han sadist.
Är det inte det som är ens uppdrag?
Ju mer information man får.
Så måste man ompröva, ja.
Ja, bilden klarnar.
Men du, jag kan inte gilla gyntermål i det däkt.
Jag måste vara kall.
Jag kan inte gilla eller ohgilla.
Jag måste säga vad du ser, ja.
Men om man ohgillar väl inte runor och karola?
För att de är på vägsöder ut.
Nej, men gillar man dem?
Man gillar ju de mer när de står där i sökerna med bondgoltrummen än innan.
Ja, det har rätt, ja.
De hittar ju tillbaka till någonting, alltså en världsbild.
Mm, som fanns där hela tiden.
Men nu är de tillbaka i missionärsmod?
Ja, det har varit vilsna i under 20 år.
Men nu när jag sprutte här Sarkistian med skum.
Och bondgar på?
Och slår på bondgoltrum.
Ja, då är de, då har de kommit hem.
Ja, nu ska de hjälpa andra att komma hem.
På andra kontinenter.
Det är så jävla fint ju.
Ja, ja.
Men det är inte det som sammanför alla de här brottslingarna?

Mm.

Poten är på väg hem till undergången.

Ja, precis.

Då får han frid.

Och gyntermål då?

Han ville tillbaka.

Mm.

Han blev väl antagligen hunsad som barn, tror du inte?

Ja, säkert ja.

Och du, jag antar att du, efter inspelningen, ska väl du gå ut och bara bli en del av den här lealösa massan av könt som ligger utspridd över er, över tomten?

Ja, precis, men när du gömmer dig bakom grillen, så så du gömmer dig både i farst och på torpet.

Mm.

Medan du slödrade sporten vid drinkvagnen.

Du är tillbaka också?

Ja, vad kul.

Du kan stiga rakt ut till det som gränslösheten.

Är det frukost? Är det middag?

Ja, man vet aldrig.

I bastun på.

Gå morgon, gå kväll.

Ja, ja.

Ska vi dricka vin eller äta yoghurt?

Ja, precis. Så det som förenar oss alla då?

Är det förflutna hela tiden i närvarande?

Mm.

I våra handlingar?

Ja, precis.

Otroligt.

Jag tror vi gjorde det.

Ja. Och i kväll gör du det vid grillen igen.

Mm.

Och nästa vecka så gör vi det igen.

Vi ses.

Ja, men vecka!

Vi ses, men vecka!

Peter Pan

And when we're bored we play in the woods

Always on the run from Captain Hook